

poru podle § 184 č. 2 a 3 ex. ř., a činí dražbu zmatečnou podle § 477 č. 4 c. ř. s. Rekursní soud vyhověl jejich rekursům, usnesení prvního soudu zrušil a uložil mu, aby nařídil nový dražební rok, shledav nezákonnost a zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s. v tom, že první soud konal dražbu v síni č. 4, ač se podle dražební vyhlášky měla konati v síni č. 3, a že se nepostaral o to, aby přemístěním nebyla účast koupěchtivých ohrožena.

Nejvyšší soud na rekurs vymáhajícího věřitele a vydražitele obnovil usnesení soudu první stolice.

D ů v o d y:

Podle § 187, odst. 1, ex. ř. mohou usnesení, jímž se příklep uděluje, odporovati rekusem toliko ty osoby, které byly při dražebním roku přítomny, anebo z důvodu § 184 č. 3 c. ř. s., též osoby nepřítomné, které měly býti podle § 171, odst. 1, ex. ř. zpraveny o dražbě, avšak zpraveny nebyly. Stěžovatelé nebyli při dražebním roku přítomni a mohli proto podati rekurs proti udělení příklepu toliko z důvodu § 184 č. 3 ex. ř. Tento důvod by tu zajisté byl i tehdy, kdyby byla dražební vyhláška jim doručená tak vadná, že by ji nebylo možno pokládati za řádné uvědomění o dražebním roku. Mimo to by mohli podati rekurs proti udělení příklepu i proto, že jim bylo nezákonným postupem soudu znemožněno zúčastniti se dražebního roku a jednati při něm (§ 477 č. 4 c. ř. s.). Stěžovatelé vytýkali oba uvedené rekursní důvody, leč neprávem. V dražební vyhlášce byl stanoven dražební rok na den 31. prosince 1935 o 9½ hod. v místnosti č. 3 okresního soudu v S. Je sice zjištěno, že se dražební rok konal v místnosti č. 4, je však též zjištěno, že obě tyto místnosti i vchody do nich vedoucí jsou vedle sebe, že chodba před nimi jest zároveň čekárnou a že soudce konající dražbu sám osobně vyvolal také na této chodbě dražbu o 9½ hod. a počátek dražby o 10. hodině. Nebyli-li stěžovatelé přítomni, nelze říci, že jim bylo znemožněno zúčastniti se dražby, konala-li se dražba ve vedlejší síni. Jestliže však stěžovatelé byli v té době na chodbě, ač to ani netvrdí, věděli, kde se dražba koná, mohli se jí zúčastniti a podati možný odpor proti udělení příklepu, přišli-li však až později, pak bylo jejich povinností se otázati, kde se dražba koná, což bylo snadné, když jde o malý venkovský soud, o úřadovny vedle sebe sousedící a když, jak je rovněž zjištěno, byl v místnosti č. 3 přítomen jiný soudce. Nebylo jim proto znemožněno zúčastniti se dražebního roku a nejde tu tedy ani o případ § 184 č. 3 ex. ř., ani o zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s.

Čís. 16500.

Svatební smlouva podle § 1217 obč. zák. jest jen taková smlouva, při níž jde smluvcům o dobou a účelem omezené uspořádání majetkových poměrů, t. j. o smlouvu, kterou smluvci v úmyslu na manželský

svazek uspořádávají buď majetkoprávní vztahy manželů, plynoucí z manželského svazku samého, anebo hmotné zaopatření pozůstalého manžela.

Nejde o svatební smlouvu, převede-li jeden manžel část nemovitosti na druhého manžela bezvýhradně a navždy, nikoli jen na dobu jejich manželského společenství, třebaže se tak stalo se zřením na počátek a ve formě notářského spisu.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1937, Rv I 1415/36.)

Srov. rozh. č. 1618, 5570, 7654, 9547 Sb. n. s.

Žalobce se domáhá zrušení kupní a darovací smlouvy ujednané dne 25. května 1920 se žalovanou z toho důvodu, že jde o smlouvu svatební a že manželství stran bylo rozsudkem krajského soudu v L. ze dne 5. července 1933 č. j. Ck II 239/31-32 rozvedeno od stolu a lože a usnesením téhož soudu z 29. února 1934 č. j. Nc VIIa 334/33-4 rozloučeno z viny obou stran. Mimo to odvolává darování částky 8.898 Kč 15 h pro nevděk. **O b a n i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d zamítl žalobu.

D ů v o d y:

Žalobce se domáhá zrušení kupní a darovací smlouvy, ujednané dne 25. května 1920 se žalovanou, a to z toho důvodu, že jde o smlouvu svatební a že manželství stran bylo rozsudkem krajského soudu v L. ze dne 5. července 1933, č. j. Ck II 239/31-32, rozvedeno od stolu a lože a usnesením téhož soudu z 28. února 1934, č. j. Nc VIIa 334/33-4, rozloučeno z viny obou stran. Mimo to odvolává darování částky 8.898 Kč 15 h pro nevděk. Avšak z tohoto posléz uvedeného důvodu by se nemohl domáhati zrušení celé smlouvy a vrácení polovice nemovitostí, které byly předmětem oné smlouvy, což tvoří hlavní předmět sporu, nýbrž jen vrácení darované částky. Usuzují proto nižší soudy správně, že pro spor jest rozhodující otázka, zdali uvedená kupní a darovací smlouva, o které byl sepsán notářský spis, je smlouvou svatební ve smyslu §§ 1217 a násl. obč. zák. Docházejí pak k shodnému úsudku, že smluvci ujednali svatební smlouvu, a to jednak z obsahu smlouvy, jednak z okolností, za kterých byla smlouva ujednána. Jejich úsudek není správný. K dovolací odpovědi žalobcově budiž připomenuto, že tu nejde o skutková zjištění nižších soudů, nýbrž o úsudek jejich na základě skutkových zjištění, kterýžto úsudek jako právní posouzení věci podléhá přezkumu dovolacího soudu. Při tom nerozhoduje, zda strany v rozvodovém sporu pokládaly řečenou smlouvu za svatební smlouvu, neboť nerozhoduje právní názor stran, nýbrž skutečná podstata smlouvy.

Svatební smlouvy podle §§ 1217 a násl. obč. zák. mají za předmět úpravu majetkoprávních poměrů manželů za trvání manželství nebo

hmotné zaopatření pozůstalého manžela. Smlouvou svatební jest jen smlouva, při které jde smluvcům o to, aby v úmyslu na manželské spojení uspořádali majetkoprávní vztahy manželů, plynoucí ze samého svazku manželského na dobu manželství, anebo o hmotné zaopatření pozůstalého manžela, při které tedy je takové uspořádání majetkových poměrů dobou a účelem omezené obsahem ujednání. Z toho již plyne, že nejde o svatební smlouvu, převede-li jeden manžel polovici nemovitostí na druhého bezvýhradně a navždy, i když se to stalo hledíc na sňatek a přesto, že smlouva byla sepsána ve formě notářského spisu. Notářský spis z 25. května 1920 nezjednává svým obsahem podkladu ani pro úsudek, že kupní a darovací smlouva v něm osvědčená byla ujednána jen na dobu manželského společenství stran. Je správné, že tento notářský spis jest v těsné spojitosti s notářským spisem z téhož dne, kterým rodiče žalované prodali a darovali jí a žalobci dům č. 250 v M. Ale z obsahu obou uvedených notářských spisů neplyne, že úprava majetkových poměrů stran neměla býti trvalá, nýbrž jen omezena tak, jak již bylo uvedeno. Z výpovědi svědkyně Marie K. zjistil první soud, že se při ujednání smluv nemluvilo o tom, že dotčená úprava má býti omezena na dobu manželství a že se netýká úpravy majetkových poměrů, plynoucích ze samého svazku manželského, a nemá proto podkladu úsudek, že i z této výpovědi plyne, že šlo o takové omezení uspořádání majetkových poměrů stran, jaké může býti předmětem smluv svatebních. Totéž platí i o výpovědi stran slyšených k důkazu. Není proto podkladu pro úsudek, že strany ujednávající onu smlouvu jednaly v úmyslu ujednatí smlouvu svatební a nikoli upravití své majetkoprávní poměry navždy. Ani z toho, co strany uvedly v rozvodovém sporu, nelze usuzovati, že si byly při ujednání smlouvy vědomy toho, že ujednávají smlouvu svatební a že ujednání takové smlouvy vskutku zamýšlely. Je proto pokládati smlouvu, o kterou jde, za obyčejnou smlouvu kupní a darovací a nemůže se domáhati žalobce jejího zrušení z důvodu rozvodu od stolu a lože (§ 1264 obč. zák.) nebo rozluky (§ 1266 obč. zák.).

Čís. 16501.

Zprostředkovatel má zásadně nárok na odměnu jen tehdy, jestliže se mu jednak podařilo umožniti uzavření dohozeného právního jednání, vytčeného komitentem jako žádaný výsledek, jednak že se smluvci onoho zamýšleného právního jednání skutečně o něm závazně shodli, třebaže poté nedojde ke skutečnému formálnímu uzavření smlouvy nebo že smluvci od smlouvy odstoupí.

Není-li smluveno něco jiného, může komitent podle svého volného uvážení odmítnouti uzavření zprostředkovaného právního jednání, i když zprostředkovatel nalezne takového kupce, který jest ochoten splniti veškeré podmínky komitentem stanovené.